

32001L0105

22.1.2002

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 19/9

DYREKTYWA 2001/105/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**z dnia 19 grudnia 2001 r.****zmieniająca dyrektywę Rady 94/57/WE w sprawie wspólnych reguł i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach oraz odpowiednich działań administracji morskich****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 80 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽³⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu ⁽⁴⁾, w świetle wspólnego tekstu zatwierdzonego przez komitet pojednawczy dnia 13 listopada 2001 r.,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Do zwiększenia bezpieczeństwa na morzu i zapobiegania zanieczyszczeniu mórz może przyczynić się właściwe i obowiązkowe wykonywanie przez państwa bandery istniejących stosownych konwencji obowiązujących na szczeblu międzynarodowym.
- (2) Dyrektywa Rady 94/57/WE ⁽⁵⁾ ustanowiła dla całej Wspólnoty system uznawania organizacji, które, zgodnie z międzynarodowymi konwencjami, mogą być w różnym stopniu upoważnione do inspekcji statków i wydawania odpowiednich certyfikatów bezpieczeństwa w imieniu Państw Członkowskich.
- (3) Praktyczne wykonywanie tej dyrektywy wykazało, że niektóre dostosowania w uznawaniu w całej Wspólnocie organizacji mogłyby znacznie przyczynić się do wzmocnienia takiego systemu, upraszczając obowiązki monitorowania i sprawozdawania nałożone na Państwa Członkowskie.
- (4) Od daty przyjęcia dyrektywy 94/57/WE pojawiły się pewne nowe okoliczności w odnośnym prawodawstwie we Wspólnocie i na szczeblu międzynarodowym wymagające dokonania dalszych dostosowań w dyrektywie 94/57/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. C 212 E z 25.7.2000, str. 114 oraz Dz.U. C 154 E z 29.5.2001, str. 51.

⁽²⁾ Dz.U. C 14 z 16.1.2001, str. 22.

⁽³⁾ Dz.U. C 22 z 24.1.2001, str. 19.

⁽⁴⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 30 listopada 2000 r. (Dz.U. C 228 z 13.8.2001, str. 150), wspólne stanowisko Rady z dnia 26 lutego 2001 r. (Dz.U. C 101 z 30.3.2001, str. 1) i decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 maja 2001 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym). Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 października 2001 r. i decyzja Rady z dnia 6 grudnia 2001 r.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 319 z 12.12.1994, str. 20. Dyrektywa zmieniona dyrektywą Komisji 97/58/WE (Dz.U. L 274 z 7.10.1997, str. 8).

(5) W szczególności, do celów dyrektywy 94/57/WE, właściwe jest zastosowanie zmian w odniesieniu do międzynarodowych konwencji wraz z protokołami i związanymi z nimi kodeksami o statusie obowiązkowym, określonymi w art. 2 lit. d) dyrektywy 94/57/WE, które weszły w życie po przyjęciu tej dyrektywy, jak również odpowiednich rezolucji Międzynarodowej Organizacji Morskiej (MOM).

(6) W celu promowania skutecznego wykonywania obowiązków państw bandery ustanowionych w międzynarodowych konwencjach, Zgromadzenie MOM przyjęło dnia 27 listopada 1997 r. rezolucję A.847(20) w sprawie wytycznych w celu wspomagania państw bandery w wykonywaniu dokumentów MOM.

(7) MOM przyjęła Międzynarodowy Kodeks Zarządzania Bezpieczeństwem (ISM) rezolucją Zgromadzenia A.741(18) z dnia 4 listopada 1993 r., która stała się obowiązkowa na podstawie nowego rozdziału IX Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu (SOLAS).

(8) W celu zapewnienia jednolitego wykonywania kodeksu ISM, wytyczne w sprawie wykonywania kodeksu ISM przez administracje morskie zostały przyjęte przez MOM rezolucją A.788(19) w dniu 23 listopada 1995 r.

(9) W celu zharmonizowania ustawowych przeglądów i inspekcji, które mają być przeprowadzone przez administracje bandery w zastosowaniu międzynarodowych konwencji, MOM przyjęła rezolucję A.746(18) z dnia 4 listopada 1993 r. w sprawie wytycznych dla przeglądu w ramach zharmonizowanego systemu przeglądu i certyfikacji.

(10) Dobre wyniki działania w zakresie bezpieczeństwa i zapobiegania zanieczyszczeniu — mierzone w odniesieniu do wszystkich statków sklasyfikowanych przez organizację, niezależnie od bandery, pod jaką pływają — są ważną wskazówką na temat działalności organizacji i dlatego są istotne dla udzielenia wstępnego uznania i utrzymania go.

(11) W celu udzielenia wstępnego uznania organizacjom pragnącym zostać upoważnionymi do pracy w imieniu Państw Członkowskich, zgodność z przepisami dyrektywy 94/57/WE może być bardziej skutecznie oceniana w zharmonizowany i scentralizowany sposób przez Komisję wspólnie z Państwami Członkowskimi występującymi o uznanie.

- (12) Podobnie, ciągle monitorowanie uznanych organizacji po fakcie, w celu oceny zgodności ich działalności z dyrektywą 94/57/WE może być wykonane bardziej skutecznie w sposób zharmonizowany i scentralizowany. Dlatego właściwe jest, aby to zadanie zostało powierzone Komisji razem z Państwem Członkowskim występującym o uznanie w imieniu całej Wspólnoty.
- (13) W uzupełnieniu prawa Państw Członkowskich do zawieszenia upoważnienia dla organizacji pracujących w ich imieniu, podobne uprawnienia powinno się stosować na poziomie wspólnotowym, zezwalając Komisji na podstawie procedury komitetu, na zawieszenie uznania organizacji na czas określony, w przypadku gdy działanie w zakresie bezpieczeństwa i zapobiegania zanieczyszczeniu organizacji pogarsza się i nie podejmuje ona właściwych środków naprawczych.
- (14) Zgodnie z podejściem wspólnotowym, decyzja o wycofaniu uznania organizacji, która nie wypełnia przepisów wymienionych w dyrektywie, łącznie z przypadkami, gdy działania w zakresie bezpieczeństwa i zapobiegania zanieczyszczeniu stają się niezadowalające, musi zostać podjęta na poziomie wspólnotowym, i dlatego przez Komisję, na podstawie procedury komitetu.
- (15) Ponieważ dyrektywa 94/57/WE zapewnia swobodę świadczenia usług we Wspólnocie, Wspólnota powinna być uprawniona do negocjowania z tymi państwami trzecimi, w których są zlokalizowane niektóre z uznanych organizacji równości traktowania dla uznanych organizacji zlokalizowanych na terytorium Wspólnoty.
- (16) Rozbieżność w systemach odpowiedzialności finansowej organizacji pracujących w imieniu Państw Członkowskich stanowiła trudność dla prawidłowego wykonywania dyrektywy 94/57/WE. W celu przyczynienia się do rozwiązania tego problemu właściwym jest dokonanie pewnego stopnia harmonizacji na poziomie wspólnotowym w zakresie odpowiedzialności wynikającej z wszelkich zająć spowodowanych przez uznaną organizację, zgodnie z decyzją sądu, łącznie z rozstrzygnięciem sporu na drodze procedur arbitrażowych.
- (17) Środki konieczne w celu wykonania dyrektywy 94/57/WE powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾.
- (18) Ponieważ przejrzystość i wymiana informacji między zainteresowanymi stronami, jak również powszechne prawo dostępu do informacji, są podstawowymi narzędziami zapobiegania wypadkom na morzu, uznane organizacje powinny dostarczać wszelkie istotne informacje ustawowe dotyczące stanu statków w ich klasie
- władzom kontroli państwa portu i udostępnić je ogółowi społeczeństwa.
- (19) Próbuąc zapobiec zmianie klasy przez statki w celu uniknięcia przeprowadzenia niezbędnych napraw, uznane organizacje powinny wymieniać między sobą wszelkie istotne informacje dotyczące stanu statków zmieniających klasę.
- (20) Organizacja nie powinna być kontrolowana przez właścicieli lub stocznie, lub inne osoby zaangażowane zawodowo w produkcję, wyposażanie, naprawę lub eksploatację statków. Przychody organizacji nie powinny być w znacznym stopniu uzależnione od jednego przedsiębiorstwa handlowego. Przedstawiając swój wniosek o uznanie, towarzystwa klasyfikacyjne i ich inspektorzy powinni złożyć indywidualne pisemne zobowiązanie do niepodejmowania działalności ustawowej w przypadku gdy istnieje prawdopodobieństwo konfliktu interesów, np. w przypadku gdy istnieje tożsamość z właścicielem statku lub jego armatorem lub istnieją powiązania biznesowe, osobiste lub rodzinne z właścicielem lub armatorem statku.
- (21) Kryteria jakościowe, jakie powinny spełnić organizacje techniczne w celu uzyskania i utrzymania uznania na szczeblu wspólnotowym, powinny zawierać przepisy zapewniające, że tylko wyłączeni inspektorzy mogą przeprowadzać inspekcje i przeglądy wymagane przez międzynarodowe konwencje, tj. zadania ustawowe związane z wydawaniem odpowiednich certyfikatów bezpieczeństwa. Organizacje te muszą sprawować ścisłą kontrolę nad swoim personelem i biurami, łącznie z wszystkimi oddziałami i biurami wewnątrz i poza Wspólnotą, i muszą one ustanowić swoje własne cele i wskaźniki do działania w zakresie bezpieczeństwa i zapobiegania zanieczyszczeniu. Organizacje te muszą wprowadzić system pomiaru jakości ich usług.
- (22) W związku z powyższym dyrektywa 94/57/WE powinna zostać zmieniona,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 94/57/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 lit. b), c), d), i) i j) otrzymują brzmienie:
 - „b) »statek pływający pod banderą Państwa Członkowskiego« oznacza statek zarejestrowany i pływający pod banderą Państwa Członkowskiego zgodnie z jego prawodawstwem. Statki nieodpowiadające tej definicji przyrównuje się do statków pływających pod banderą państwa trzeciego;
 - c) »inspekcje i przeglądy« oznacza inspekcje i przeglądy, których przeprowadzenie jest obowiązkowe na podstawie konwencji międzynarodowych;

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

- d) »międzynarodowe konwencje« oznacza: »Międzynarodową konwencję o bezpieczeństwie życia na morzu (SOLAS) z 1974 r., »Międzynarodową konwencję o liniach ładunkowych« z 1966 r. oraz »Międzynarodową konwencję o zapobieganiu zanieczyszczeniom spowodowanym przez statki« z lat 1973/78, wraz z odnoszącymi się do nich protokołami i zmianami, a także odnośnymi kodeksami o statusie obowiązkowym we wszystkich Państwach Członkowskich obowiązującymi dnia 19 grudnia 2001 r.;
- i) »świadcstwo klasy« oznacza dokument wydany przez towarzystwo klasyfikacyjne, poświadczający konstrukcyjną i mechaniczną zdolność statku do szczególnego użytku lub świadczenia szczególnych usług, zgodnie z regulami i przepisami ustanowionymi i opublikowanymi przez to towarzystwo;
- j) »certyfikat bezpieczeństwa radiowego statku towarowego« oznacza świadectwo wprowadzone przez zmieniony Regulamin Radiotelekomunikacyjny Konwencji SOLAS 74/78 r. przyjęty przez MOM;»
- 2) w art. 3, na końcu ust. 1 dodaje się zdanie w brzmieniu:
- „Państwa Członkowskie działają zgodnie z odpowiednimi przepisami Załącznika i Dodatku do rezolucji MOM A.847(20) w sprawie wytycznych w celu wspomagania państw bandery w wykonywaniu dokumentów MOM.”;
- 3) artykuł 4 otrzymuje brzmienie:
- „Artykuł 4
1. Państwa Członkowskie, które pragną przyznać upoważnienie jakiejś organizacji, która nie została jeszcze uznana, przedstawiają Komisji wniosek o uznanie, łącznie z kompletnymi informacjami i dowodami zgodności z kryteriami wymienionymi w Załączniku i w sprawie wymogu i zobowiązania się do przestrzegania zgodności z przepisami art. 15 ust. 2, 4 i 5. Komisja, wspólnie z reprezentantem Państwa Członkowskiego składającego wniosek, dokonuje oceny organizacji, w odniesieniu do których otrzymała wniosek o uznanie, w celu sprawdzenia, czy organizacje spełniają i zobowiązują się przestrzegać wyżej wymienionych wymogów. W decyzji w sprawie uznania uwzględnia się dotychczasową działalność organizacji w zakresie bezpieczeństwa i zapobiegania zanieczyszczeniu, określoną w art. 9. Uznanie przyznawane jest przez Komisję, zgodnie z procedurą określoną w art. 7 ust. 2.
2. Państwa Członkowskie mogą składać do Komisji specjalne wnioski o ograniczone uznanie na okres trzech lat dla organizacji, które spełniają wszystkie kryteria Załącznika, oprócz tych na mocy ust. 2 i 3 sekcji A. W odniesieniu do tych specjalnych wniosków stosuje się te same procedury, jak te określone w ust. 1, z wyjątkiem, że kryteria Załącznika, dla których zgodność musi być oceniona podczas oceny przeprowadzonej przez Komisję, wspólnie z Państwem Członkowskim, są wszystkimi kryteriami innymi niż te określone w ust. 2 i 3 sekcji A. Skutki takich ograniczonych uznań są ograniczone wyłącznie do państwa lub Państw Członkowskich, które złożyły wniosek o takie uznanie.
3. Wszystkie organizacje, które zostają uznane są ściśle monitorowane przez komitet powołany na mocy art. 7, szczególnie te określone w ust. 2 powyżej, w związku z możliwymi decyzjami, czy przedłużyć czy nie ograniczone uznanie. W odniesieniu do tych ostatnich organizacji, w decyzji w sprawie przedłużenia takiego uznania nie bierze się pod uwagę kryteriów określonych w sekcji A ust. 2 i 3 Załącznika, lecz bierze się pod uwagę dotychczasową działalność organizacji w zakresie bezpieczeństwa i zapobiegania zanieczyszczeniu, określoną w art. 9 ust. 2. Każda decyzja w sprawie przedłużenia ograniczonego uznania dokładnie określa, na jakich warunkach, o ile takie istnieją, takie przedłużenie zostaje przyznane.
4. Komisja opracowuje i uaktualnia wykaz organizacji uznanych zgodnie z ust. 1, 2 i 3. Wykaz zostaje opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.
5. Organizacje, które dnia 22 stycznia 2002 r. są już uznane na podstawie niniejszej dyrektywy są nadal uznawane. Niemniej, wymaga się, aby te organizacje działały zgodnie z nowymi przepisami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie i ta zgodność zostaje oceniona podczas pierwszych ocen określonych w art. 11.”;
- 4) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. W zastosowaniu art. 3 ust. 2, Państwa Członkowskie w zasadzie nie odmawiają udzielenia upoważnienia wszelkim uznanym organizacjom do podejmowania takiej działalności, z zastrzeżeniem przepisów ust. 3 i art. 6 i 11. Jednakże, mogą ograniczyć liczbę organizacji, którym udzielą upoważnienia, stosownie do swoich potrzeb, o ile istnieją ku temu przejrzyste i obiektywne przesłanki. Na wniosek Państwa Członkowskiego, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 7, Komisja przyjmuje właściwe środki.”;
- b) skreśla się ust. 2;
- c) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. W celu udzielenia zgody przez Państwo Członkowskie na wypełnianie obowiązków wymienionych w art. 3 lub ich części przez organizację z siedzibą w państwie trzecim, może ono wystąpić do wspomnianego państwa trzeciego o wzajemne uznanie tych uznanych organizacji, które mają siedzibę we Wspólnocie. Dodatkowo, Wspólnota może wystąpić do państwa trzeciego, w którym uznana organizacja ma swoją siedzibę o przyznanie traktowania na zasadach wzajemności dla tych uznanych organizacji, które mają siedzibę we Wspólnocie.”;

5) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Stosunki robocze regulowane są przez sformalizowaną i sporządzoną na piśmie niedyskryminacyjną umowę lub równoważne rozwiązania prawne ustalające szczególne obowiązki i funkcje przyjęte przez organizacje i obejmujące przynajmniej:

a) przepisy określone w dodatku II do rezolucji MOM A.739(18) w sprawie wytycznych do upoważniania organizacji działających w imieniu administracji, czerpiąc inspirację z Załącznika, dodatków i uzupełnień do Okólnika 710 MOM MSC i Okólnika 307 MEPC w sprawie wzoru umowy dotyczącej upoważniania uznanych organizacji działających w imieniu administracji;

b) następujące przepisy dotyczące odpowiedzialności finansowej:

i) jeżeli odpowiedzialność wynikająca z jakiegoś zajścia zostaje ostatecznie i nieodwołalnie nałożona na administrację przez sąd powszechny lub jako część rozstrzygnięcia sporu na drodze postępowania arbitrażowego, łącznie z wymogiem wypłacenia odszkodowań stronom poszkodowanym z tytułu straty lub uszkodzenia mienia lub uszkodzenia ciała czy śmierci, które, jak udowodnił to sąd zostały spowodowane umyślnie lub przez przeoczenie bądź poważne zaniedbanie uznanej organizacji, jej organów, pracowników, agentów lub inne osoby, które działają w imieniu uznanej organizacji, administracja będzie miała prawo do finansowej rekompensaty od uznanej organizacji w stopniu, w jakim taka strata, uszkodzenie, zranienie czy śmierć, według decyzji sądu zostały spowodowane przez uznaną organizację;

ii) jeżeli odpowiedzialność wynikająca z jakiegoś zajścia zostaje ostatecznie i nieodwołalnie nałożona na administrację przez sąd powszechny lub jako część rozstrzygnięcia sporu na drodze postępowania arbitrażowego, łącznie z wymogiem wypłacenia odszkodowań stronom poszkodowanym z tytułu uszkodzenia ciała lub śmierci, które, jak udowodnił to sąd, zostały spowodowane przez jakieś zaniedbanie lub lekkomyślny czyn lub zaniechanie ze strony uznanej organizacji, jej organów, pracowników, agentów lub inne osoby, które działają w imieniu uznanej organizacji, administracja będzie miała prawo do finansowej rekompensaty ze strony uznanej organizacji w stopniu w jakim wspomniane uszkodzenie ciała czy śmierć, według decyzji sądu, zostały spowodowane przez uznaną organizację; Państwa Członkowskie mogą ograniczyć kwotę do zapłacenia przez uznaną organizację, która, jednakże musi być co najmniej równa kwocie 4 milionów EUR;

iii) jeżeli odpowiedzialność wynikająca z jakiegoś zdarzenia zostaje ostatecznie i nieodwołalnie nałożona na administrację przez sąd powszechny lub jako część rozstrzygnięcia sporu na drodze postępowania arbitrażowego, łącznie z wymogiem wypłacenia odszkodowań

stronom poszkodowanym z tytułu straty lub uszkodzenia mienia, które jak udowodnił to sąd zostały spowodowane przez jakieś zaniedbanie lub lekkomyślny czyn lub zaniechanie ze strony uznanej organizacji, jej organów, pracowników, agentów lub inne osoby, które działają w imieniu uznanej organizacji, administracja będzie miała prawo do finansowej rekompensaty ze strony uznanej organizacji w stopniu w jakim wspomniana strata czy uszkodzenie, według decyzji sądu zostały spowodowane przez uznaną organizację; Państwa Członkowskie mogą ograniczyć kwotę do zapłacenia przez uznaną organizację, która, jednakże musi być, co najmniej równa kwocie 2 milionów EUR;

c) przepisy dotyczące okresowych audytów przeprowadzanych przez organy administracji bądź bezstronne organy zewnętrzne wyznaczone przez organy administracji, dotyczące obowiązków podejmowanych przez organizacje w imieniu administracji, jak określono w art. 11 ust. 1;

d) możliwość wyrywkowych i szczegółowych inspekcji statków;

e) przepisy dotyczące notyfikacji istotnych informacji na temat ich sklasyfikowanej floty, zmian, zawieszzeń i wycofań z klas, jak określono w art. 15 ust. 3.”;

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Komisja, nie później niż dnia 22 lipca 2006 r., przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające ekonomiczny wpływ systemu odpowiedzialności przewidziany w niniejszym artykule na zainteresowane strony, a bardziej szczegółowo, jego następstwa dla równowagi finansowej uznanych organizacji.

Sprawozdanie to zostaje sporządzone we współpracy z właściwymi organami Państw Członkowskich i zainteresowanymi stronami, w szczególności uznanymi organizacjami/towarzystwami klasyfikacyjnymi. Komisja, jeżeli okaże się to konieczne w świetle tej oceny, przedkłada propozycję zmiany niniejszej dyrektywy z bardziej szczególnym odniesieniem do zasady odpowiedzialności i maksymalnej wysokości obciążeń.”;

6) artykuł 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

1. Komisję wspiera komitet.

2. W przypadku, gdy dokonuje się odniesienia do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, uwzględniając przepisy jej art. 8.

Okres ustanowiony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin.”;

7) w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Niniejsza dyrektywa może, bez poszerzania jej zakresu, zostać zmieniona zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 7 ust. 2, w celu:

- zastosowania, w celach niniejszej dyrektywy, kolejnych zmian do międzynarodowych konwencji, i związanych z nimi protokołów, kodeksów i rezolucji wymienionych w art. 2 lit. d), art. 3 ust. 1 i art. 6 ust. 2, które weszły w życie,
- uaktualniania kryteriów wymienionych w Załączniku uwzględniając, w szczególności, stosowne decyzje MOM,
- zmiany kwot wymienionych w art. 6 ust. 2 lit. b) pkt ii) i iii).”;

8) artykuł 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

1. Uznanie organizacji, określonych w art. 4, które już nie spełniają kryteriów wymienionych w Załączniku lub, które nie spełniają wymogu prowadzenia rejestru działalności w zakresie bezpieczeństwa i zapobiegania zanieczyszczeniu wymienionego w ust. 2 zostaje wycofane. O wycofaniu uznania decyduje Komisja zgodnie z procedurą określoną w art. 7 ust. 2, po umożliwieniu zainteresowanej organizacji przedłożenia swoich uwag.

2. Przygotowując projekt decyzji odnoszącej się do wycofania uznania, jak to określono w ust. 1, Komisja uwzględni wynik oceny uznanej organizacji określonej w art. 11, jak również rejestry działalności tych organizacji w zakresie bezpieczeństwa i zapobiegania zanieczyszczeniu, obliczone dla wszystkich statków, jakie mają w klasie, bez względu na to, pod jaką banderą statek pływa.

Rejestry działalności tych organizacji w zakresie bezpieczeństwa i zapobiegania zanieczyszczeniu są prowadzone na podstawie danych ustanowionych przez paryski Protokół Ustaleń w sprawie kontroli państwa portu i/lub przez podobne systemy. Inne wskaźniki mogą być uzyskane z analizy nieszczęśliwych wypadków dotyczących statków sklasyfikowanych przez te uznane organizacje.

Sprawozdania sporządzane przez Państwa Członkowskie na podstawie art. 12 są również uwzględniane przy ocenie wyników działalności tych organizacji w zakresie bezpieczeństwa i zapobiegania zanieczyszczeniu.

Komitet powołany na mocy art. 7 ustala kryteria, jakie należy stosować przy podejmowaniu decyzji, na podstawie informacji określonych w niniejszym ustępie, kiedy działalność organizacji działającej w imieniu państwa bandery może być uznana za zagrożenie dla bezpieczeństwa i środowiska naturalnego, którego nie można zaakceptować.

Projekty decyzji dotyczących wycofania uznania, jak określono w ust. 1, są przedkładane komitetowi przez Komisję z jej własnej inicjatywy lub na wniosek Państwa Członkowskiego.”;

9) artykuł 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

1. Bez względu na kryteria wyszczególnione w Załączniku, jeśli Państwo Członkowskie uznaje, iż uznana organizacja nie może dłużej być upoważniona do wykonywania w jego imieniu zadań wyszczególnionych w art. 3, może zawiesić takie upoważnienie, w oparciu o następującą procedurę:

- a) Państwo Członkowskie bezzwłocznie powiadamia Komisję i pozostałe Państwa Członkowskie o swojej decyzji, należycie ją uzasadniając;
- b) Komisja bada czy zawieszenie jest uzasadnione z przyczyn poważnego zagrożenia dla bezpieczeństwa lub środowiska naturalnego;
- c) działając zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 7 ust. 2, Komisja powiadamia Państwo Członkowskie, czy jego decyzja o zawieszeniu upoważnienia jest lub nie jest uzasadniona z przyczyn poważnego zagrożenia dla bezpieczeństwa lub środowiska naturalnego i, gdy nie jest uzasadniona, występuje do Państwa Członkowskiego o wycofanie zawieszenia.

2. W każdym przypadku, gdy Komisja uznaje, że wyniki działalności w zakresie bezpieczeństwa i zapobiegania zanieczyszczeniu uznanej organizacji pogarszają się, jednakże nie uzasadnia to wycofania jej uznania w oparciu o kryteria określone w art. 9 ust. 2, może podjąć decyzję o odpowiednim powiadomieniu uznanej organizacji i wystąpić do niej o podjęcie stosownych działań w celu poprawy jej wyników działalności w zakresie bezpieczeństwa i zapobiegania zanieczyszczeniu, i powiadomić o tym Państwa Członkowskie. Jeżeli uznana organizacja nie udziela Komisji odpowiedniej odpowiedzi lub, jeżeli Komisja uznaje, że działania podjęte przez uznaną organizację nie poprawiły jej wyników w zakresie bezpieczeństwa i zapobiegania zanieczyszczeniu, Komisja może zadecydować o zawieszeniu uznania tej organizacji na okres jednego roku, zgodnie z procedurą określoną w art. 7 ust. 2, dając uprzednio zainteresowanej organizacji możliwość przedłożenia swoich uwag. W tym okresie, uznanej organizacji nie będzie wolno wydawać lub odnawiać świadectw dla statków pływających pod banderą Państw Członkowskich, podczas gdy świadectwa wydane lub odnowione w przeszłości przez tę organizację pozostają ważne.

3. Procedurę określoną w ust. 2 stosuje się również w przypadku gdy Komisja posiada dowody, że uznana organizacja nie stosuje się do przepisów art. 15 ust. 3, 4 lub 5.

4. Jeden rok po przyjęciu decyzji Komisji o zawieszeniu uznania organizacji, Komisja ocenia, czy uchybienia określone w ust. 2 i 3, które doprowadziły do zawieszenia zostały usunięte. W przypadku gdy takie uchybienia nadal istnieją, uznanie zostaje wycofane zgodnie z procedurą określoną w art. 7 ust. 2.”;

10) artykuł 11 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11

1. Każde Państwo Członkowskie musi upewnić się, że uznana organizacja działająca w jego imieniu do celów art. 3 ust. 2, skutecznie pełni funkcje określone w tym artykule ku zadowoleniu jego właściwej administracji.

2. Każde Państwo Członkowskie wykonuje to zadanie co najmniej raz na dwa lata i dostarcza innym Państwom Członkowskim i Komisji sprawozdanie z wyników takiego monitorowania najpóźniej dnia 31 marca każdego roku następującego po latach, dla których zgodność była oceniana.

3. Wszystkie uznane organizacje oceniane są przez Komisję, wspólnie z Państwem Członkowskim, które przedstawiło stosowny wniosek o uznanie, w sposób regularny i co najmniej co dwa lata, w celu potwierdzenia, że spełniają one kryteria Załącznika. Wybierając organizacje do oceny, Komisja przykłada szczególną wagę do wyników działania organizacji w zakresie bezpieczeństwa i zapobiegania zanieczyszczeniu, rejestrów nieszczęśliwych wypadków i do sprawozdań przedłożonych przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 12. Ocena może obejmować wizytacje oddziałów regionalnych organizacji, jak również wrywkową inspekcję statków do celów skontrolowania działalności organizacji. W tym przypadku Komisja, gdzie stosowne, powiadamia Państwa Członkowskie, w których ma swoją siedzibę oddział regionalny. Komisja dostarcza Państwu Członkowskim sprawozdanie z wynikami oceny.

4. Każda uznana organizacja corocznie udostępnia wyniki swojego przeglądu systemu zarządzania jakością komitetowi powołanemu na mocy art. 7.”;

11) artykuł 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

Wykonując swoje prawa i obowiązki jako państwa portu, Państwa Członkowskie zgłaszają Komisji i innym Państwom Członkowskim, i powiadamiają państwo bandery, którego to dotyczy, o wykryciu wydania ważnego świadectwa przez organizację działającą w imieniu państwa bandery statkowi, który nie spełnia odpowiednich wymogów międzynarodowych konwencji, lub o jakimkolwiek uchybieniu statku posiadającego ważne świadectwo klasy, a związanym z pozycjami objętymi tym świadectwem. Tylko przypadki statków stanowiących poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa i środowiska naturalnego lub gdzie widoczne są dowody szczególnie niedbałego zachowania organizacji, zostają zgłoszone do celów niniejszego artykułu. Uznana organizacja, której to dotyczy, zostaje powiadomiona o przypadku w momencie inspekcji początkowej tak, aby mogła niezwłocznie podjąć właściwe działanie w tej sprawie.”;

12) skreśla się art. 13;

13) w art. 14, na końcu ust. 2 odniesienie do art. 13 zastępuje się art. 7 ust. 2;

14) w art. 15 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uznane organizacje zasięgają okresowo swoich opinii w celu zachowania równoważności ich norm technicznych i ich wykonywania, zgodnie z przepisami rezolucji MOM A.847(20) w sprawie wytycznych w sprawie wspomagania państw bandery w wykonywaniu dokumentów MOM. Dostarczają one Komisji okresowych sprawozdań w sprawie istotnego postępu w normach.”;

b) ustępy 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Uznane organizacje dostarczają wszystkim administracjom Państw Członkowskich, które udzieliły pełnomocnictw przewidzianych w art. 3 i Komisji wszelkie istotne informacje o ich sklasyfikowanej flocie, przeniesieniach, zmianach, zawieszeniach i wycofaniach klasy, niezależnie od bandery, pod jaką te statki pływają. Informacje o przeniesieniach, zmianach, zawieszeniach i wycofaniach klasy, łącznie z informacjami o zaległych przeglądach, zaległych zaleceniach, warunkach klasy, warunkach działalności lub ograniczeniach operacyjnych wydanych na niekorzyść ich sklasyfikowanych statków — niezależnie od bandery, pod jaką te statki pływają — są również zgłaszane do systemu informacyjnego Sirenac w celu kontroli państwa portu i są publikowane na stronach internetowych tych uznanych organizacji, o ile takie istnieją.

4. Uznane organizacje nie wydają świadectw statkowi, niezależnie od jego bandery, któremu została obniżona klasa lub, który zmienia klasę z powodów bezpieczeństwa, zanim nie dadzą właściwej administracji państwa bandery możliwości wydania w rozsądnym czasie opinii dla ustalenia czy konieczna jest pełna inspekcja.”;

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W przypadkach przeniesienia klasy z jednej uznanej organizacji do drugiej, organizacja, która traci powiadamia organizację, która zyskuje o wszelkich zaległych przeglądach, zaległych zaleceniach, warunkach klasy, warunkach działalności lub ograniczeniach operacyjnych wydanych na niekorzyść statku. W momencie przeniesienia, organizacja, która traci dostarcza organizacji, która zyskuje kompletną historyczną dokumentację statku. Świadectwa statku mogą być wydane przez organizację, która zyskuje, dopiero, kiedy pomyślnie zakończono wszelkie zaległe przeglądy, a wszystkie zaległe zalecenia lub warunki klasy wydane uprzednio na niekorzyść statku, zostały wykonane zgodnie ze wskazaniem organizacji, która traci. Przed wydaniem świadectw organizacja, która zyskuje,

musi powiadomić organizację, która traci o dacie wydania świadectw i potwierdzić datę, miejsce i czynności podjęte dla spełnienia każdego z zaległych przeglądów, zaległych zaleceń i zaległych warunków klasy. Uznane organizacje współpracują ze sobą przy prawidłowym wykonywaniu przepisów niniejszego ustępu.”;

15) w art. 16 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Dodatkowo, Komisja regularnie powiadamia Parlament Europejski i Radę, o postępach w wykonywaniu dyrektywy w Państwach Członkowskich.”;

16) w Załączniku do dyrektywy wprowadza się następujące zmiany:

a) sekcja A otrzymuje brzmienie:

„A. OGÓLNE KRYTERIA MINIMALNE

1. Uznana organizacja musi być w stanie udokumentować rozległe doświadczenie w ocenie projektu i budowy statków handlowych.
2. Organizacja musi posiadać w swojej klasie flotę złożoną z minimum 1 000 statków oceanicznych (o tonażu rejestrowym brutto powyżej 100 ton) o łącznym tonażu rejestrowym brutto nie mniejszym niż 5 milionów ton.
3. Organizacja powinna zatrudniać personel techniczny proporcjonalny do ilości sklasyfikowanych statków. Jako minimum, niezbędnych jest 100 wyłącznych inspektorów, aby spełnić wymogi ust. 2.
4. Organizacja powinna dysponować wyczerpującymi regulami i przepisami w zakresie projektowania, budowy oraz okresowych przeglądów statków handlowych, publikowanymi i stale ulepszanymi poprzez programy badawcze i rozwojowe.
5. Organizacja musi posiadać własny rejestr statków publikowany corocznie i utrzymywany w publicznie dostępnej elektronicznej bazie danych.
6. Organizacja nie powinna być kontrolowana przez właścicieli statków lub stoczniovców, lub inne osoby lub podmioty zaangażowane zawodowo w produkcję, wyposażanie, naprawę lub eksploatację statków. Przychody organizacji nie mogą być w znacznym stopniu uzależnione od jednego przedsiębiorstwa handlowego. Organizacja nie może prowadzić działalności ustawowej w przypadku gdy jest tożsama lub ma powiązania biznesowe, osobiste lub rodzinne z właścicielem lub armatorem statku. Niezgodność ta ma również zastosowanie w odniesieniu do inspektorów zatrudnionych przez uznaną organizację.
7. Organizacja musi działać zgodnie z przepisami określonymi w Załączniku do rezolucji MOM A.789(19) w sprawie specyfikacji funkcji kontrolujących i certyfikacyjnych uznanych organizacji działających w imieniu administracji, o tyle o ile obejmują one sprawy wchodzące w zakres zastosowania niniejszej dyrektywy.”

b) w sekcji B:

i) tytuł otrzymuje brzmienie:

„B. SZCZEGÓLNE KRYTERIA MINIMALNE”;

ii) ustępy 4, 5, 6, 7 i 9 otrzymują brzmienie:

„4. Organizacja jest przygotowana do dostarczania istotnych informacji administracji, Komisji i zainteresowanym stronom.

5. Zarząd organizacji określił i udokumentował jej politykę, cele i zobowiązanie do jakości oraz zapewnił, że ta polityka jest zrozumiała, wykonywana i podtrzymywana na wszystkich poziomach w organizacji. Polityka organizacji musi odnosić się do celów i wskaźników działalności w zakresie bezpieczeństwa i zapobiegania zanieczyszczeniu.

6. Organizacja rozwinęła, wprowadziła w życie i utrzymuje skuteczny wewnętrzny system jakości oparty na właściwych częściach uznanych międzynarodowo norm jakości i zgodnie z EN 45004 (organy inspekcji) oraz EN 29001, jak objaśniono w wymogach dla schematu certyfikacji systemu jakości IACS, i który, między innymi zapewnia, iż:

a) reguły i przepisy organizacji są ustanawiane i podtrzymywane w sposób systematyczny;

b) reguły i przepisy organizacji są z nim zgodne i został wprowadzony wewnętrzny system do pomiaru jakości usług w odniesieniu do tych reguł i przepisów;

c) spełniane są wymogi działań statutowych, do których organizacja jest upoważniona i został wprowadzony wewnętrzny system do pomiaru jakości usług w odniesieniu do zgodności z międzynarodowymi konwencjami;

d) obowiązki, upoważnienia i wzajemne powiązania personelu, którego praca ma wpływ na jakość usług organizacji są określone i udokumentowane;

e) całość pracy wykonywana jest w kontrolowanych warunkach;

f) istnieje system nadzoru, który monitoruje działania i pracę wykonywane przez inspektorów, oraz że personel techniczny i administracyjny zatrudniany jest bezpośrednio przez organizację;

g) wymogi działań statutowych, do których organizacja jest upoważniona są spełniane wyłącznie przez jej wyłącznych inspektorów lub wyłącznych inspektorów innych uznanych organizacji; we wszystkich przypadkach, wyłączni inspektorzy muszą posiadać rozległą wiedzę na temat szczególnego typu statku, na którym wykonują działania statutowe, jako istotne dla danego przeglądu, jaki ma być przeprowadzony i istotnych stosowanych wymogów;

- h) system podnoszenia kwalifikacji inspektorów i ciągłej aktualizacji ich wiedzy został wprowadzony w życie;
 - i) utrzymuje się wyniki wskazujące na osiągnięcie wymaganych norm w pozycjach objętych świadczonymi usługami, jak również skuteczne działanie systemu jakości;
 - j) we wszystkich siedzibach utrzymuje się ogólny system zaplanowanych i udokumentowanych wewnętrznych audytów działań związanych z jakością;
 - k) ustawowe przeglądy i inspekcje wymagane przez zharmonizowany system przeglądu i certyfikacji, do których organizacja jest upoważniona, są przeprowadzane zgodnie z przepisem wymienionym w Załączniku i Dodatku do rezolucji MOM A.746(18) w sprawie wytycznych dla przeglądu w ramach zharmonizowanego systemu przeglądu i certyfikacji;
 - l) są ustalone jasne i bezpośrednie linie odpowiedzialności i kontroli między centralnymi i regionalnymi siedzibami towarzystwa i między uznanymi organizacjami i ich inspektorami.
7. Organizacja musi wykazać zdolność:
- a) do rozwoju i ciągłego uaktualniania pełnego i adekwatnego zbioru reguł i przepisów dotyczących kadłuba, maszyn, instalacji elektrycznej i kontrolnej statków, jakościowo odpowiadającego międzynarodowo uznanym normom technicznym, na podstawie którego możliwe jest wydawanie świadectw Konwencji SOLAS i bezpieczeństwa na statkach pasażerskich (w odniesieniu do adekwatności budowy statku i głównych systemów maszyn pokładowych) oraz świadectw linii ładunkowej (dotyczących wytrzymałości statku);
 - b) do przeprowadzania wszystkich inspekcji i kontroli wymaganych przez międzynarodowe konwencje w celu wystawiania świadectw, łącznie ze sposobami oceny — za

pośrednictwem wykwalifikowanego profesjonalnego personelu oraz zgodnie z przepisami określonymi w Załączniku do rezolucji MOM A.788(19) w sprawie wytycznych dotyczących wykonywania przez administrację Międzynarodowego Kodeksu Zarządzania Bezpieczeństwem (ISM) — stosowania i utrzymywania systemu zarządzania bezpieczeństwem, zarówno na lądzie, jak i na statkach, przewidzianego do objęcia certyfikacją.”;

„9. Organizacja musi zezwolić na udział przedstawicieli administracji oraz innych zainteresowanych stron w rozwoju reguł i/lub przepisów.”

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż dnia 22 lipca 2003 r. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.
2. Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Państwa Członkowskie określają sposób dokonania takiego odniesienia.
3. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 grudnia 2001 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

N. FONTAINE

Przewodniczący

W imieniu Rady

A. NEYTS-UYTTEBROECK

Przewodniczący